

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“ a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter (Az állatok katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhhoz, 1895. márczius 6-án.)

Előfizetési árak:
1 évre 12 kor., 1/2 évre 6 kor., 1/4 évre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felelős szerkesztő:
BILKEI FERENC.

Segéd-szerkesztő:
KETSKÉS ELEK.

Megjelenik: kedden, csütörtökön és szombaton este.
Szerkesztőség és kiadó-hivatal: **Szent-István-tér 1.**
Egyes számok kaphatók: a dohányüzemekben.

A király.

Hat hét óta teljesen elakadtak az állami élet funkciói. A gép nem működik, nincs a ki igazgassa. A régi vezetőt elcsapta a nemzet, ujat nem fogadott helyébe a király. Igaz, mi hat hét egy nemzet történetében? A mi egy óra egy embernél. De a mai korban, a mikor félelmetes rohamossággal alakulnak át a világrészek hatalmi viszonyai, mikor a nemzetek lázas izgatottsággal készülődnek politikai és gazdasági harcokra — Magyarországnak Európa kellő közepén ezernyi függő kérdéssel kimondhatatlanul fontos minden elvesztegetett perc.

A király hazajő hú magyarjai közé, a kiktől nem hallotta soha az illojalítás kifakadásait; a kik nem kiabálnak palotái alatt antidinasztikus dalokat; a kik hódolatot és szeretetet éreztek mindenkor a legelső magyar ember iránt.

Magyarországban köztudattá érlelődött az eszme, hogy a mi királyunk a legalkotmányosabb uralkodó. Igaz, hogy az eddigi kormányok minden törvényjavaslat előtt kikérték előbb a király jóváhagyását s a mi törvényeinkben biztosított jogunk, hogy a képviselőháznak kezdeményezési joga van — mindaddig nem érvényesült, de az eddigi kormányok ilyenét gyakor-

lata még sem tette a királyt abszolútisztikus hajlama uralkodóvá s meghajolt a nemzet akarata előtt még akkor is, mikor szíve vérzett az „igen“ kimondásánál. Példa rá az egyházipolitikai törvényjavaslatok.

Január 16-án a nemzet kinyilvánította akaratát, hogy az eddigi rendszert elítéli s nemzeti szellemben, a régi liberalizmus által nem tapasztott ösvényen óhajtja látni a nemzet sorsát. A magyar király látja a nemzet akaratát, tanácsosai, a kiket nemzetünk vezetői közül hitt magához, szintűgy informálták őt. S ha mindezeideig alkotmányosan, a nemzet milliói képviselőinek óhaja szerint kormányozta országát, nincs okunk feltételezni, hogy most az alkotmányosság elveit szemponton kívül hagyná.

A nagy fát nehéz kidönteni. A király hetvenöt esztendőn keresztül beleélte magát az eddigi rendszer kereteibe. Hogy ezzel nehéz egyszerre szakítani, az egészen természetes. De erre egy analog esetet hallottunk a napokban. Lueger, Bécs város polgármestere előtt egy izben a király azt a kijelentést tette, hogy a *közös vánterület feladni nem fogja soha*. Lám! Az idők változtak s néhány év tapasztalata ma már az ellenkezőről győzte

meg a királyt s nincs kifogása az önálló vánterület ellen.

Igy lesz a katonai követelésekkel is meg fog győződni, hogy Magyarország lakosait a szeretet és hódolat eltérhetlen láncjaival fogja magához fűzni, ha a nemzet óhajának enged.

Csak jó tanácsadói legyenek a királynak. Igazak, igazlelkűek, a kik igaz meggyőződésüket fogják előtte kifejteni s az igazságot, a melyet hiábavaló is, kár is rejtegetni.

Magyarországban, hűséges magyarjai közt alig akadhat magyar ember, a ki másként tanácsolna királyának.

Feminizmus.

Egy korszerű s minden ízében érdekes téma került színpadra tegnap a Vörösmarty-kör felolvasó estélyén. Schlammadinger Jenő dr. a nőkéről értekezett, mely a modern fejlődés útján egy feltétlenül megoldandó problémaként áll előttünk. A nőknek majdnem fele házasságon kívül marad. Franciaországban a nőknek 65, Németországban 50, Magyarországon 43 1/2-e házasságon kívül van. (Itt egy kis úrt hagyott a felolvasó, nem jegyezvén meg, hogy ez a percent az összes, a gyermeknőket is magában foglalja.) Mi történjek most már férjhez nem ment nővel? Természetes, hogy számára is nyitva kell tartan az életpályát, a melyen a tisztességes megélhei

A FEJÉRMEGYEI NAPLÓ TARCAJA.

Öregek.

*Galambfészék lett a szép holló-haj,
Pedig anyai lány volt a bolondja!
Az az ajak hogy zengete a nőül,
S hej, most csak az imádságot mondja.*

*Meg-megroskad a vénhedt öreg test,
A mint azt a hosszú utat rója...
Pihen olykor, szerteléz az úton,
Csak ne látják, ne volna szánója!*

*Féher akác sűrű lombja mögül
Kivillanik immár a kis templom,
Tódnak be az ájtatos hívek...
Ó, már csak az az út rövidebb vón!*

*Lassan-lassan csak elfogy az út is,
Odaér a szentegyház déle...
S im, ott megáll... Valamitől mintha
Édes meleg futna a szívébe.*

*Mintha újra fellámadna ott benn
Egy bolondos, elcmetett álom,
S fölcsendülne a dal egy ablaknál
Holdvilágos, nyári éjszakákon.*

*Pedig csak egy öreg anyót látott
Görnyedezve jönni az útszélre...
Öreg anyót, kit egyszer ugy hívtak:
Kékszemű lány... Régen volt az, régen!*

*Összenéznek. Fénytelen szemükben
Szikra sincs az ifjúság titéből.
Adjon Isten! — és befelé mennek,
Nem mulasztva semmit a miséből.*

Lendvai István.

Az áldozatok.

Az emberek, különösen a katonaviselek, rémdolgokkal riasztgatták az ijedező leányt, kit az elfogás hírére csak egy éles nyílalás szurt szíven, de azóta folytonos belső reszketés tart hatalmában. Beszélék, a mint hogy igaz is, hogy a csendőrök szuronyai közül négy fegyveres

huszár lovai közé kapták s így kísérték vissza a lögerba, ott hadbírósgá elé állították s ugy lehet, rövidesen bánnak el vele. Talán nagyon is lövik.

Mártha fásultan hallgatja a rémdolgokat. Csak néha-néha néz szemrehányó tekintettel apja mogorva képre. Az anyja vigasztaló szavait alig hallja, alig érti.

Es elkezd száradni a szépséges leányzó, hogy szinte megfájdul az ember szíve látásán.

Aztán még szomorubb lesz a ház képe, mikor Tóth Gergely gazduramat is tömlöcbe viszik izgatás okáért.

Tóth Gergely visszakerül ugyan, de Péter vajjon ugyan ugy-e? Ki tudná megmondani?...

VII.

Az apja a tömlöcbe senyved, a mátká lsten tudja melyik vár sötétséges fogságában snylódik, anyja már maga is kifogyott a vigasztaló szökből és a szép Mártha csak fogy, sorvad, pusztul...

Kitavaszkodott, de az ujjáéledt mindenségnek csak a színe van. Üdesége, frissége, illatja, az a tavaszi zsongás, mely áthat, éllet, életerővel tölt el embert-állatot, az hiányzik. Csak zöldeknek

Papp Károly

Selyem-műfestő és vegyészeti ruhatisztító

Székesfehérvárott
Városház-tér, 5. szám alatt.
(Bejárat a Megyeház-utcaról.)

Mindenmü úri-, női-, gyermek- és egyen-ruhák, menyasszonyi kelengyék, függönyök, végárúk, valamint ágynemű-toll tisztítását elvállalom. — Gyász esetekben a legrövidebb idő alatti kiszolgálást ígérek. 2958 156-138

Mai lapunk 8 oldal.

téshez juthat. Ebben, szóval előadása felerészében teljesen egyet értünk a felolvasóval. (Kár, hogy itt a felolvasó kihagyta nőnek egy hivatását, midőn az a keresztény káritász szolgálatában áll. A szociológusok egy része pl. ezt tartja a nőkérdés leghelyesebb megoldásának, a mely a társadalomra nézve is a lehető legelőnyösebb.) Dr. Schlammadinger a modern nő mintaképének a művelt, — mondjuk más szóval — a tudós nőt tartja. A házasság boldogtalanságát abban látja, hogy a férj otthon egy, nálánál alsóbb szellemi fokozaton álló nő társaságában kénytelen élni, a ki nem képes feltekinteni arra a szellemi magaslatra, a melyen férje áll. A régi asszony gazdaasszony volt, ellátta a házat, főzött, baromfiakra felügyelt, a ruházat elkészítéséről stb. gondoskodott s nevelte a gyermekeket. A modern élet ez alól a gond alól felment. A konyha szükségleteit ellátja a piac, a ruházatot megveszzük a boltban, a mosást elvégzi a gép, a gyermekeket neveli és oktatja a benne s az iskola. Ugy, hogy a felolvasó szerint a modern asszony napi egy óra alatt elvégezheti mindazt a dolgot, mely reája a csaláiban vár. A többi időben mit csináljon tehát? Művelje magát, hogy észbeli és műveltségben teljesen egyrangú legyen férjével. Tanuljon sportot, hogy izmai kifejlődjenek, tanuljon közép- és felső iskolákat, hogy tudományos, művészeti és politikai ismeretekben ne álljon férje mögött s akkor — a felolvasó szerint — a boldogság is közelébb ér hozzá.

Azt hisszük elég volna cáfolatul csak a mult időkre visszatekinteni, a mikor a nő nem avatkozott férje munkakörébe, nem bírt azzal a műveltséggel, tudással, nem tudta legyőzni férjét politikai nézeteiben s mégsem hiányzott a boldogság a családból. Sőt talán épen ezért nem hiányzott. Mert a nő *bigésztelte* férjét, helyt állott a családi élet olyan dolgában, a hol a férj tudatlan, ügyetlen volt. Kimutatta szervező erejét a kis dologban, a család körében, míg férje az ország dolgában, vagy a családfelelősség egyéb külső ügyeiben teljesítette hivatását. A Teremtő másként alkotta a nőt, másként a férfit, mind egyiknek más-más hivatást rendelt. Egyikről is másiktól is, megkívánta, hogy egységben, szeretetben (tehát téved a felolvasó mikort azt mondja, hogy a kereszténység szolgálatát rendelt a nőnek) éljenek, hogy egymást segítsék. A férfi észével, a nő szívével harmonikus egészet alkotnak. Az élet gyári berendezése jó lehet teoriának, de nem a valóságban s különösen nem a családi életben. A férj, ha otthonába megy, bizonyára boldogabbnak érzi magát, ha a gon-

lászik minden, de oly szomorú a gazdaság, az anya, a leány.

A gazdaság a béres kezén csak megy úgy, a hogy. Az anya, ki mintha lelket vesztette volna, inogva jár-kele, tesz-vesz, igyekszik az ura helyét betölteni, mert hát csak nyolc hónapra tartják távol az urát a háztól. De a szegény Márhát se a kötelesség, se a remény nem táplálja, ő csak bánatjában él. Hisz Csordás András csak annyit tud és irt a pajtásáról, hogy nem lötték ugyan agyon a dezentorságot, de elvitték valahová messze... Isten tudja: hová?... Isten tudja: mennyire? Tört ág ő, kinek kegyeletlőtől függ az élete. Tört ág Márhá is, kinek a kegyetlenségéből lesz a halála.

Érzi, tudja ezt a szép Márhá. Szép arcának teli rózsái nem nyílnak már e tavaszon; alakja görnyedtebb, mint szomorú anyjé; nagy-kendőjébe burkolózva száraz köhögéssel mikor az udvaron jár, mintha szellem járna ott!... Bánatja a szerelem, reménye a kétségbeesés!... Nem is érdekli semmi. Élete, öröme, tevékenysége a gyermekkor mult emlékeiből fakad. Gyermekek lett újra...

Kihordja kötőjében gyermekkori kedvenceit, a kis zsisbákat, a verőfényes napra; kiviszi az

dos háziasszony és anya keze és szive után rendet, tisztaságot, illedelmes, jónevelésű gyermekeket talál, élvezi a családi élet apró örömeit s nem talál e helyett egy tudós nőt, a kinek meg vannak talán az elvei Diderot-ról, Rousseau-ról, Zoláról, de a szobákban afrikai rendtelenség uralkodik, a gyermekek maszatosak, s kikandikál könyökük a kabátból. (Mert méltóztassék elhinni, hogy a fizetett tanítók, benne ok és cselédek nem szoktak mindig annyira lelkiismeretesek lenni, mint a jó és gondos anyák.) Sha mindezek fölé az asszony disputába ered férjével a politika fölött s pl. a függetlenségi eszmék híve levén, pergő nyelvvel alaposan lecsepüli ma-meluk férjét — ő! akkor nem tudjuk — elképzelni, hogy hol van az az utopiaként lebegő modern boldogság.

Egy bizonyos, hogy Schlammadinger dr. felolvasása elejétől kezdve végéig rendkívül érdekes volt, a mellett pedig úgy finom és disztingvált minden szavában, hogy a legelőkelőbb esszé-stílus büszkéi lehettek rá. Meg vagyunk győződve arról is, hogy az eszmék forrongására nagy hatással lesz s jól tette a felolvasó, hogy szélesebb kör elé adta. Megérdemelte azt a figyelmes, háts publikumot, mely a Vörösmarty-kör felolvasó termét megtöltötte. Témája valóban rászolgált, hogy minél többen olvassák, azért reméljük, hogy nyomtatásban s talán önálló füzetben is rendelkezésére fogja bocsátani az érdeklődő publikumnak.

Március idusán.

A Függetlenségi Kör március 15-iki estélyén mondotta:

BILKEI FERENC.

Tisztelt Uram!

Mikor ezt az impozáns, lelkes társaságot s c társaság élén városunk országgyűlési képviselőjét, Zichy Jenő grófit látom, elég az önök szemébe tekintnem, hogy meggyőződjem a mai nagy nap jelentőségéről; elég az önök szemében felszálló fény sugarat látom, hogy megértsem, melyik az az eredmény, a melyben mindannyiunk szíve összedobban; melyik az az ideál, a melynek magasztalására valamennyien ünnepre gyűlünk: *Magyarország szabadsága, függetlensége, nagysága.*

Háromszáz esztendősi tél után üdvözölni jöttünk a tavaszi; köszönöni a téli boru után a ragyogó égből szűzítiszta napsugarát; az éjjel után a hajnal pirkadását; a jégvirágok után a

csütő táblát s rak reá vágott libapimpó és darakeveréket; kivonszogatja a lábaltan lábost; hoz bele friss vizet; aztán oda guggol maga is kö-zébük s becézzeti őket haldan, gyermekek észéssel. Jól esik neki is a nap tüzés sugara. Zsibái között elül órák hosszúság s clandalog a mult édes örömein...

Látja magát mint irigyelt és becézzett gyermekeket, mint gondatlan libapásztor, mint becsült hajadont, mint a falu irigyelt, boldog Márháját... Heves nyílalások közt átéri szíve érzelmeinek Péter iránt való fejlődését, mint nőtt az a hálából vonzódással, ebből szeretetből s mint ébredt szerelmének tudatára ott a csárda előtti leveleit hullató akácfa alatt... S ime, hogy elmúlt mindez?

Aztán megnőnek a zsisbák; szépek, erősek; járhatnak már a páskumra. De gazdasszonyunk nem mehet velük, *ágyba* fekszik... Egyszer csak kifogy a lehellet mellől s a megtört ágat végkép letörte a busongás!...

Apja rátalál még sikeresztjére...

Hát Péter vajjon, mire hazakerülhet, rátalál e!

B. Balogh Szilárd.

friss tavaszi ibolyát; holló káromása után a pac-sirta zengését.

Háromszáz esztendő rabság után figyeljük a porkoláb lépteinek tompa dübörgését, a börtön kuicsának zörgését, halljuk a kulcs csikorgását a zárban, hogy aztán kilépünk a szabadság fen-séges birodalmába; kitarjuk keblünket a szabadu-lás szent érzeményének s pirosúl arccal, ihletett ajakkal kiáltjuk: Eljen a független Magyar-ország!

Tisztelt Uram! Keserves sorsot szánt nekünk a magyarok hatalmas Istene! Nincs ennek a hazai földnek egyetlenegy göröngye, a melyet a honfi vére szentté ne avatott volna. Ha ősi városunk földjének régi rétegeibe ásunk, tö-rött kardot, rozsdás kengyelvasat, összetört cson-tokat találunk, némaságukban is beszélő emlékeit a dalias időknél, mikor a magyar hazáji szent földéért életét, piros, meleg véret áldozta. A ma-gyar nemzet azonban nem csupán önmagáért küzdött. Évszázadokon keresztül úgy neveztek bennünket, mint Európának, a művelt nyomatnak védő bástyáját. A magyar vezérek halomra hul-lott holttesteit képezték a határt, a melyen meg-tört a keletről özönlő néparadat hullámverése. Tatár ellen mi védünk Európát. 150 esztendőn keresztül a magyar vér patakja mentette meg Pécsét a török dúlastól. A Habsburg dynasztia a magyar vezérek holttestén keresztül mászott ki a számára megasótt sírjából. Az ellenség minket kszabolt, a mi falunkat égette porrá, a magyar vetéseket pusztította el, a magyar ember bőrét hízta-vonta, az adót mitőlünk sarcolta.

Elmaradtunk a kulturában, a műveltségben, a művészetekben. Míg a külföld évszázadokon keresztül békeséges időket élt s évezredekre szóló márványalkotásokban öröklítette meg az utókor előtt tudását, gazdagságát, dicsőségét, addig a mi templomainkat katonai raktárakká alakították át s pogány káromlás visszhangzott a keresztény templomok szentélyeiben s századokra szóló mű-alkotások helyett sásfészeket építettünk az el-lenség betörése ellen. A külföld virágzó kereske-delmet üzött, iparosai bántódás nélkül hordozták áruikat, addig mi kardot köszörültünk, a paripák nem igavonásra neveltük, hanem harcra-há-borura. Más nemzeteknek Danteik, Petrarcaik születtek, addig a mi hegedőseink bús dalokat zengtek a harci vitézség elvértett hőseiről s a gyöngéd női kéz sirt ásott a harci tusában el-esett vitégegynek, férjnek s apának.

S mi lett háromszáz esztendősi hűségünknek, önfeláldozó vitézségünknek jutalma. Európa talán selyemvánkoson hozta hozzánk az elismerés ba-bérját? Ellenkezőleg. Balsorsunk mostoha test-vérévé tett bennünket egy szomszéd országnak, a melynek nagy tettei nem a karcok mezején me-rültek ki, — ő! ott csak futni tudott — hanem abban a furfangban, a melylyel szabadságunknak legdrágább kincsünknek megettjésére törekedett. Hogy nagyon meg ne rettenjünk, a saját vé-rünket, nemzetünk vezéreit, mágnásait állították a szabadság börtönéhez porkolábnak s hogy a bilincs, melyet kezünkre fűztek, kényelmetlen ne legyen, gyengéd női kezek selyemmel, bársonnyal párnázták ki azokat. Volt idő, mikor a magyar szégyenlette ő-ei nyelvét, a mikor a német szó, a francia divat volt ur a magyar hazában, a mikor az'ur nem értette meg népe nyelvét, deakul beszélt, németül értett, francia módra viselkedett s Magyarországból csak annyit értett meg, hogy a magyar pénzre, magyar kenyérré szük-sége van.

Ő én megtudom érteni Rákóczi lelkesedését, lelkét, szellemét, érzem azt a mélységes, szívet, lelket átjáró keserűséget, mikor magyar szíve, szítya lelke egész végtelenségében érezte ennek a leigázott, rabba sorvasztott nemzetnek minden szenvedését, mikor kiadta a jelszót:

Lóra kucra, lóra! Zengő riadóra
Szabadságot irtam, Eshümet csiirtam

Szianyinka Ferenc

férfiszabó

Székesfehérvárott, Szent-Imre-utca I. szám.

Ajánlom dúsán felszerelt raktáromat a legfinomabb tavaszi angol és hazai szövetelekből. Vállalom mindennemű úri, egyen- és papi ruhák legújanyo-sabb ár melletti, korrekt és gyors elkészítésére. Vidékre: próba nélkül.

E szent lobogóra.

Érte adom minden kincsem, drágaságom,
Siralmas rab honom, érteled áldozom,
Életem, boldogságom.
Nem kerden, tettemért mit fizetnek, adnak
Csak lássam aranyát, letiprott hazánkat
Boldogok, szabadok.

S zúgva, dübörögve rontott végig a kurucok vitéz hadserege rónán, hegyen, völgyön keresztül. Hullott a piros vére s nyomban kisarjadt utána a szabadság virága. A szél meglöbögta, golyó, vihar megrongyolta a Libertás, a szabadság zászlaját, de dicsőségét, a magyar haza iránt való lángoló szerelmünket, kiapadhatlan rajongásunkat meg nem törli, a mig szív dobog.

A Márvány tenger partján elhunyt a kurucok csillaga, de szelleme itt él közöttünk s nem fog elmúlni soha, mert . . .

A szellő méla sáhajában:

Bánatos madárka fájdalmas dalában
Zúgó avartnak, zúgó szivartnak
Zúgó venglegnek, dörgő fergetegnek
Siralmas fájdában, lomboló zajában
Ott kesereg-furrog, zúg tárogatója
Az ő tialója, az ő indulója.

Pihent, jobban mondvá huzta láncát a nemzet tovább, 150 esztendőn keresztül.

En meg tudom érteni, hogy az 1848 diki Március 13-ken nemzetünk virága, dalias ifjúsága visszhangozta a Talpra magyart és megesküdt: A magyarok Isteneré esküszünk, esküszünk, hogy rabok tovább nem leszünk. En meg tudom érteni azt a világra szóló mozgalmat, mikor Kossuth Lajos tüzes, gyújtó szavára, lángborult az egész ország s kardot fogott a nemzet fiatalja vénye, hogy harcoljon, ha kell meghaljon a nemzet szabadságáért. Hősi tetteiket vérbetűkké írták be a nemzet történetébe, a világtörténet pedig aranybetűkké jegyezte fel azokat a vitézi tetteket lapjaira, a melyekhez hasonló tveket látott még a világ.

Aztán jött újra a hatalom, a zsarnokságnak vaskeze. 30—40 ezer magyar ellen félmillió muszka kötötte fel a kardot s letiporták a szabadság virágát, vérbefojtották a szabadságért feldobbanó szívek lelkesedését. De hát az Isten malmait ha lassan is, de biztosan örölnék. Az Isten keze elérte azt a nemzetet, a mely tizezrek vérvél öntözte a magyar földet, hogy a zsarnokság jármát elkészíthesse számunkra. Ugyanannak a szabadságnak a szeretete gyilkolja most garmadára a muszka katonák százezreit Mandzsúria fagyos földjén hogy megáradtak a folyók a hőmpolygó muszka vértől.

Tisztelt Uraim! a tél után következni kell a tavasznak. Hiába kárógnak a hollók, hiába akarják elhitetni, hogy a napsugár elvesztette fényét és erejét, hogy a természet csak jégvirágokat terem számunkra, hogy a hatalom csak bilincseket kovácsolhat nekünk. Ha a hatalom önértetes, jogaikat megértő, jogaikkal élni tudó emberek kezébe jut, akkor a bilincsből a szabadság fényes, ragyogó koronája leand. Magyarország január 26-án megmutatta, hogy öntudatra ébredt, hogy a piszkos erzsák csak verét korbalcsolta fel, csak karja izmait edzette meg.

Ma az 1848-ki március 13-nek 57-ik évfordulóján büszke öntudattal tekintünk szét a felébredt Magyarországra. Szabadságszeretettünk boldogságban uszik, lelkünk biztos abban a tudatban, hogy a független Magyarország nem utopia, nem alom többé, hanem valóságos valóság. Jól tudjuk, hogy a tél küzd még a napsugárral, nem akarja hinni, hogy 300 esztendő uralmának vége fog szakadni. De ki hiszi, hogy a napsugár meg fog hárálni a tél hidege elől s nem győzi le a jég fagyos páncélruháját? Ki hihetné, hogy Magyarország csatlakozni fog azok iránt való bizalmában, a kiket a nemzeti eszme bajnokaiként a törvényhozás házába küldött?

Országgyűlést képviselő urunk!

Mindig büszkék voltunk Nagyméltóságod hazafias működésére. Magyar lelke, magyar szíve mindig oltára volt a hazaszeretnek. De most, a mikor a mi akaratunkból városunk országgyűlési képviselőjeként üdvözöljük Nagyméltóságodat, büszkeséggel párosult tisztelettel tekiünk fel Nagyméltóságod hazafias működésére. En, mint ezen szabad kir. városunk egy szerény és igénytelen polgára, bátran merem mondani s nem hinned, hogy Székesfehérvár város 30 ezer lakosa közül csak száz is ellenkeznek véleményemmel, mikor azt mondom, hogy elismeréssel, hálával és rokonszennel kísérjük Nagyméltóságod működését s büszkék vagyunk rá, hogy a mi városunknak általunk megválasztott képviselője a jelt nappalá téve virágzó korban elő ifjúkét fárad, munkálkodik a nemzeti eszme vezérkarában.

Es most Uraim! üritünk poharát! Üritünk a nemzeti eszme, Magyarország függetlensége és szabadsága diadalára, de fűzünk hozzá egy gondolatot: legyen ez a lakoma halotti tora az önkény uralmának s kívánjuk öszinte lélekkel Zichy Jenő grófnak, városunk országgyűlési képviselőjének, hogy a Mindenható adjon neki erőt és hosszu életet a nemzeti eszme szolgálatában.

UJDONSÁGOK.

— Missio-kereszt. Ma, illetőleg holnap vége lesz annak az áldásos működéseknek, a melyet P. Midlinszky Ferenc és P. Pöchy Arnold jézustársasági atyák a felsővárosi templomban az egy heti missio keretében végeztek. Naponta reggel 9 órákor s este 6 órákor szentbeszédet tartottak, közben pedig a hívők óriási sokaságát gyóntatták. A missio látható emlékeként holnap d. e. 9 órákor dr. Várogy Gyula megyéspüspök felszenteli a missio-keresztet, mely után szent beszéd és szent mise következik. Az áldásos munka hatása — meg vagyunk győződve — sokszoros gyümölcsökét fog teremni a buzgó hívők seregének lelkében.

— Uj plebános. Lidgady Károly gánti adminisztrátor ma délelőtt dr. Várogy Gyula megyéspüspök kezébe letéve a plebánosi esküt, a gánti plebániára belkattatott.

— Meszleny püspök halálához. Szalmár elhunyt megyéspüspökének, megyének nagy szülötének temetése kedden d. e. lesz, melynek végzésére megyéspüspökünket dr. Várogy Gyulát kérték fel. Főpásztorunk vasárnap d. u. Budapestre utazik, a honnan hétfőn Szalmára megy, kedden d. u. pedig visszaindul székvárosába.

— Személyi hírek. Dr. Boncz Ödön miniszteri oszt. tanácsos, a középiskolák főigazgatójának főnöke, ma d. u. városunkba érkezik, hogy a főreáliskola jubileumi ünnepségén mint miniszteri biztos jelen legyen. Boncz dön dr. Várogy Gyula megyéspüspök vendége lesz. Hanke Imre Zombor város polgármestere ugyancsak ma d. u. érkezik városunkba megyéspüspökünk látogatására s szintén a püspöki palotában száll meg.

— Patronage. A kath. munkásnök othónarok szép ünnepe lesz holnap. Ekkor avatja föl ugyanis ünnepélyesen dr. Várogy Gyula megyéspüspök az egyesület legutóbbi jelenkezett tagjait. Az ünnepély az arváház kápolnájában lesz, melyen Zichy Lujza grófnő is meg fog jelenni.

— Tanítóválasztás. Csütörtökön délután választotta meg az iskolaszék az elhunyt Véber Jenő helyébe az új tanítót. A gyűlést az iskolaszék elnöke: Katona Horváth István belv. plebános vezette. A választás eredménye előttünk

— mint meg is írtuk — egy percre sem volt kétséges. Sejtelmünk nem csal Rónay Elemért egyhangulag választották meg a megüresedett állásra.

— A népkadémia holnap este 6 órákor tartandó előadására a vezetőség ez uton is felhívja a *szociális-kérdés* iránt érdeklődőket, első sorban az iparos és földművelő osztály tagjait, miután az előadó dr. Reichardt Tamás ur, ezen nagyfontosságú kérdést fogja tárgyalni.

— Sikkaasztó jegyző. Gróf Pál, volt szentmihályi jegyző ügye befejezés felé közeleg. Hertelendy számvizsgáló befejezte a vizsgálatot Szentmihályon is, Urhidán is és körülbelül 6100 kor. hiányt talált. Kálmán Vince főszolgabíró ma a helyszínére ment, hogy a fegyelmi határozatot kihirdesse. Grótot természetesen elmozdították állásától. Mivel azonban sok kötelező és váltóhamisítás büne is nyomja a lelkét az 5—6 évi börtönt minden valószínűség szerint nem fogja kikerülni. A szerencsétlen ember magával rántja a bajba Bakonyi Varga István közs. pénztárost, Kaab István bíró s megkárosít egy sereg szegény embert s a megye több kölcsönegyletét, a hol a hamisított kötelezőket és váltókat elhelyezte.

— Malalozás. Id. Hermann Károly tegnap d. u. 2 órákor hosszas szenvedés után életének 70-dik évében elhunyt. Temetése holnap d. u. 2 órákor lesz a Kossuth-u. 15. sz. gyászházban.

— Tüzlőző közgyűlés. A székesfehérvári önkéntes tüzlőző-egylet március hó 26-án d. e. 10 órákor, az őrtanya üléstermében rendes évi közgyűlést tart. Tárgysorozat: 1. Az egylet évi működéséről szóló jelentés. 2. A számvizsgáló bizottság jelentése a pénztári számadások átvizsgálásáról s ennek kapcsán a felmentvény kiszolgáltatása a pénztáros részére. 3. Elnök, alelnök, választmányi és tisztviselői, valamint a parancsnoksági tagoknak újból leendő választása. 4. A múlt évi közgyűlésen észre vetelezt segélyalapa számadására választmányi vélemény. 5. Indítványok.

— A vízivárosi templom építésére a mult évben ujult erővel indult meg a mozgalom. Az építés költségeit, — mint ismeretes — gyűjtés útján egykezettek összegyűjtteni. A belvárosban a mult évben nem eszközöltek a gyűjtést, hanem Havranek József kir. tanácsos polgármester felkérésére Szögyén-Marich Julia, mint az Oltár-egylet elnöknője, minden nemes ügy buzgó előmozdítója, nagylelkű hölgyek segítségére az idén vállalkozott a szép terv megvalósítására. Fáradságát szép siker koronázta, a mennyiben a gyűjtés a következő eredménnyel végződött:

Dr. Várogy Gyula 200 koronát.

Hg. Liechtenstein Alajosné Erzsébet Amália kir. hercegnő, Bárá Fiáth Pál, Szuborics Jenő, K. Horváth István, Karl István 50—50 k-t.
Dr. Szabady József 30 k-t.

Dr. Fanta Adolf, Kempelen Imre, Dr. Saára Gyula 20 k-t.

Flits Miklós, Schlamadinger Gyula, Gerenday Gyula, özv. Eisenbarth Ferencné, özv. gróf Pappenheim Sándorné, Czollner Vince, Dr. Csöppenszky Mihály, Szepesi Gézáné, Schmidt István, Dieballa György, Detrich Zsigmond, Dr. Fiáth György, Dr. Kuthy Józsefné, Szögyény-Marich Julia 10—10 k-t.

Mayerhoffier Ferencné, Vaimár Ferenc, Dr. Bierbauer Viktorné, Gánczy Flóris 6—6 k-t.

Turján Józsefné, Havranek Lajos, Dr. Csáp Miklósné, Schnetzer Nándor, özv. Marschall Nándorné, Dietrich Szilárdné, Ciszterci rendház, Reé Istvánné, Grundböck Anna, Weichinger Sándorné, Dr. Mészöly Józsefné, K. Nagy Dezsóné, Komáromy Jánosné, Kaltenecker Márton, Várady Károly 5—5 k-t.

Schwarzbachné, Kovács A. Sándor, Belák Ignác, Lentz Mari, Ditmár Károly, dr. Schlamadinger Jenő, Frycsaj Richard, Gebhard Bódog 4—4 k-t.

Uri divat!

Ujdonságok! Bálí ingek, gallérok, nyakkendőkben,

„Pécsi Hamerli borkesztyűk.”

Karlsbadi lack cipők. Francia pique mellü férfi ingek darabja 2.40 koronától 6 koronáig.

Knazovitzky Béla

2963 Székesfehérvár. 104—08

Női divat!

Bálí kesztyűk, harisnyák, legyezők és illatszerek.

„Kivágot lack cipők párja 3 Kor.-tól.”

Bálí belépők, divatos derékfűzők. Menyasszonyi koszoruk, fátyolok. Legfinomab női fenneműek.

Csikós Nándor, özv. Schnetzer Jánosné, Burchardné, Schlamadinger József 3—3 k.-t. Vértessy Józsefné, Kenessey Gyuláné, Székfü Ignácné, Mészáros Lászlóné, Daróczy István, Füstér Imréné, Mihályi Józsefné, Závodnik Sándor, Kubik Jánosné, Lukács L., Lipp Ágostonné, Emhecht J., Schlamadinger Lajos, Roszberger Béliáné, Heinrich Aranka, Fischer Anna, Mattesz Ferencné, Schmiki Jánosné, Hettyeyné, özv. Zóna Károlyné, Brünner Jánosné, Grundböck Ferencné, Emmerth Henrikné, dr. Lauschmann Gyula, Fekete Gézáné, Péczely Vince, Spránitz Nővérek, Vogel Alajosné, Morgenstern, Koller Gáspár, Lőrincz Károlyné, özv. Rupp Alajosné, Kégl Miklósné, Birki Jánosné, özv. Paulovits Ferencné, Bandlén, Schredl, Szammer Imréné, Heckenst Kálmáné, özv. Nagy Istvánné, özv. Borbély Józsefné, özv. Szammer Kálmáné, Imrich Viktor, Lakatos Nővérek, Illés Károlyné, Héjji Imréné, Nedeczky Lujzán, Csitány Emilné, Zákits Miklósné, Erdős Józsefné, Leuthmetzer Jozefina, özv. Károlyné, Hermann Ede, Fejér Caroline 2—2 k.-t. Veisz János, Simon György, Schleicher Józsefné, Montskó Ferenc, ifj. Tomán József, N. N., V. V., ifj. Dittmar József, Kovács Antal, Piski László, Szeghly Testvérek, Kümmel Frigyes, özv. Szauer Józsefné, özv. Pichler Józsefné, Halla Jánosné, Destek Adolf, Polonyi Róza, Wéber Mariska, Csikós Endre, Knazovitzky Béla, N. N., Tóth Nándorné, Szammer Kózi, Székely Istvánné, Enderszóné, Bogay Andorné, N. N., Juth Istvánné 1—1 k.-t.

Simohay József 60 fill. Németh Sándor, Gadási Ernő 40—40 fill. Gadási Imréné 24 fill. W. 10 fill.

— **A posta-palota** építkezésére vonatkozólag 4 pályázat érkezett be: Pénczes Imre az előirányzott 85105 korona 42 fillérből 5%-ot, Pollák Ignác 925%-ot, Bernstein és Káldor 4%-ot, Hegyi Ferenc építész pedig 6%-ot hajlandó engedni. A Bernstein és Káldor ajánlata szabálytalan volt, mert az óvadékot nem az óvadék pénztárba fizették be, hanem takarékpénztári könyvet csatoltak ajánlatukhoz; de nem került döntésre a sor, mert Hegyi egy vaglyagos ajánlatot is nyújtott be, amelyben némi (általilag lényegtelen) változtatással hajlandó a posta-palotát is megépíteni. A tanács az összes ajánlatokat kiadta a számvétségnek és főmérnöknek véleményezés végett.

— **A főreáliskola** jubileumi bankettjére csupán két hölgy jelentkezett, így a rendezőség elhatározta, hogy a hölgyek részvételétől eltekint. A bankett körülbelül 250 terített lesz.

— **Az Otthon-Kör** csütörtökön ülte meg a szabadság ünnepnapjának emlékét egy kedélyes vacsora keretében. A vacsorán (melyen hölgyek is voltak) mintegy 50-en vettek részt. Az ünnepi beszédet Czappary László dr. főgyógyász tanár tartotta. A gyönyörű beszéd páratlan hatást gyakorolt a hallgatóságra. Nagy lelkesedéssel határozták el, hogy kinyomatják azt, s a tagok közt örök emlékül kiosztják. Remek megnyitó beszédet mondott az elnök, Mohay Lajos. A vacsora alatt ezenfelül sok elmés és lelkes felkötészt is hangzott el.

— **Pályázati felhívás.** A fejérmegyei községi jegyzők egylete 20 k. pályadíjat tűz ki egy, a közigazgatás — különösen a községi jegyző hivatala — köréből szabadon választható tárgyról készítenő értekezésre. Ezenkívül a legjobbnak talált értekezést az egylet saját költségén kinyomatja és a tagoknak megküldi. A pályamunkák f. évi június 30-ig küldendők be az egylet elnökéhez. Pályázhatnak a fejérmegyei községi jegyzők egyletének tagjai. Csákvár, 1905. évi március hó 8-án. *Elűkösz.*

— **A kulturmérnökség vezetője** a polgármesternek bejelentette, hogy az eddig „I. ker. m. kir. kulturmérnöki hivatal” cím helyett „Székes-

fehérvári m. kir. kulturmérnöki hivatal” a hivatalos cím, a miniszter ugyanis az eddigit ekként változtatta meg.

— **Reparálás.** A múlt év október végén kimondotta a városi közgyűlés a belvárosi kaszárnya, a postaház, továbbá a proviántház helyén levő telkek rendezését. A terv szerint az Árpádfürdő mellé épült volna az új pénzügyi palota, azután egy utca következett volna, az utca másik oldalára pedig a posta-palotát tervezték. A legtöbb biz. tag elrémült a szemrehányásokra, a melyeket a jövődől kor fog tenni azoknak, a kik ezt a szörnyű tervezést jóváhagyták. Miként lehet egy új utcát csinálni, a mely nem folytatása a réginek, hanem 50—60 lépésnyire van a mástól. Minden esztétikai érzéknek pofoncsapása ez — mondották. De Havranek József polgármester elhallgattatott minden ellenvetést azzal, hogy a terven már nem lehet változtatni. A biz. tagok azonban nem tudtak az ilyen megoldásba belenyugodni s hosszas tanácskozás után elhatározták, hogy szakértői vélemény alapján a terv megváltoztatását kéri. A szakértőt szerint ez a reparálás éppen nem tűközik nehézségbe, a mennyiben nem kell egyebet tenni, mint a tervet 42 méterrel délre tolni. Így az Árpádfürdő után nem a pénzügyi palota, hanem egy 42 méter széles cladó telek következik. Ezután jön a pénzügyi-palota, majd az új utca (a Petőfi-utca folytatásaként) végül a posta-palota, melytől éppen udalér az utca és a Jungwirth ház (az eladásra később szánt telek) közé. A kereskedelmi iskola nem a déli, hanem az északi íres telekre jön, a mi szintén nem akadály. Az egész tervezet csak annyi változást szenved, hogy az építés nem tavasszal, hanem őszel kezdődik, a mikor október végén a régi kaszárnya lakói, a csendőrök onnan eltávoznak. De meg lesz az az előny, hogy a pénzügyi palota építésével nem kell várni, mint a hogy tervezték. A mozgalom élén dr. Saára Gyula, Dieballa György és Farkasdy Dezső v. biz. tagok állanak.

— **Uránia.** Két estét élveztünk eddig az Urániából. Oszintén mondhatjuk, hogy halál értehet a magyar publikum e nemes és nagyhivatású intézmény iránt, mely a műveltség és tudás terjesztésében oly kiváló helyet biztosított magának. Ismeretlen vidékek, vidékegen országok rejtelmeit oly tökéletes képekben, annyi izdással mutatja be, hogy méltán rászolgál az elragadtatás azon önköntelen felkiáltására, melyek a publikum köréből feléje szállanak. Természetes, hogy ezt a dícséretet legnagyobb részben az alló fényképekre mondjuk. A mozgó képek — sajnos — messze esnek még a tökéletességtől, messze a külföld hasonló alkotásaitól. A milyen érdekesek volna-nak egyébként, amikor áldozatot is követelnek másrésztől, úgy, hogy ritka ember hagyja el a színházat némi fej- vagy szemfájás nélkül. Úgy látszik másrészt, hogy a képek is csak akkor jutnak már hozzánk, mikor a postai használat részben elnyitották őket. Pedig ezek a telt házak bizvást megérdemlenék, hogy a társaság figyelmessége is arányban álljon vele. Ettől eltekintve, valóban értékes és szép dolgokat láttunk. „A modern nő” a mily szép és meglepő volt a művelletlen és művelt nők összehasonlítása, ép oly tanulságos is volt s a logika valóban okosan hozta ki a következtetést, hogy a nő ideálja az a pompás kép, mely a kis Jézust ölében tartó Szűzanyát ábrázolja. Tegnapi Norvégiáról láttunk szebbnél szebb s érdekesnél-érdekesebb képeket. Ma este pedig a „Megváltás”-t fogjuk látni. Az előadásra Hock János plebános, orsz. képviselő, a képekhez írt szöveg szerzője jön le, hogy az előadást ő maga tartsa meg. Tegnapi az iskolás gyermekek okulására Dalmáciát mutatta be a társaság.

— **A Székesfehérvári és Fejérmegyei Rabsegélyező-Egyesület** tegnapi d. u. 3 órakor tartott

évi rendes közgyűlést Daróczy István kir. törvénytörvényes elnök elnöklété alatt. Elnök a határozatképességet megállapítván, dr. Borsos Endre titkár felolvasta az igazgatóság évi jelentését. A rendkívül érdekes jelentés kiemeli az egyesület hármas célját és beszámol a múlt év eredményeiről. Elmondja, hogy Óvári V. Dániel tanító vezetése mellett heti 4 órában a jóízűt analabéta vezetése mellett szép előmenetelt tanúsítottak. Oktatást nyertek a hittanból, az írás-olvasásból, a számtan-, földrajz-, történelem- és alkotmánytanból. A letartóztatottak és elítéltek családtagjai közül többen tetemes áll. nődó segítyben részesültek. De mindamellett sokat kellett elutasítaniok is. Eppen ezért elhatározta a közgyűlés, hogy feliratot intéz a miniszteriumhoz, hogy az eddigi csekély 400 koronányi segélyt 600-ra emelje fel. Az igazgatóság j-letését a közgyűlés köszönetből vette tudomásul, a pénztárosnak és számvizsgálóbizottságnak a felmentvényt kétszeggel megadta. Miklós Géza ev. református lelkesült igazgatóság tagja, Kovács Sándor, Kovács Károlyt és Reiszner Domonkoszt pedig számvizsgáló tagokká megválasztották. A szeretet jegyében született egyesület oly nemes célokat tűzött ki maga elé, hogy a pártolást feltétlenül megérdemli. A fentemlített hármas cél a következő: 1. A kiszabadult rabokat segélyezés és istápolás útján visszavezetni a becsület útjára és a családi életbe. 2. A letartóztatottak és elítéltek hozzátartozóinak anyagi segélyezése. 3. A rabok iskoláztatása. Kétségtelen, hogy mind a három cél úgy szellemi mint főként erkölcsi tekintetben nagy hasznót jelent a társadalomra, s így kívánatos volna, hogy a mostani taglétszám (40) megkészszeresüdjék.

Sok pénzt takarít, ha vászonnemű női és férfi felérmeműt közvetlen gyárakból rendel; cím: Kereskedelmi iroda Budapest Kerepesi-ut 65.

— **Vitriol-dráma.** Nem hiába leggyakrabban hölgyek a főhősök, de úgy az öngyilkosságban, mint a szerelmi drámákban bizonyos divatos szereket és módokat állapíthatunk meg. Egy időben minden öngyilkos leány gyufaoldatot ivott, ma inkább a jégzóda járja. Valamikor minden családott szerelmes vitriollal járt-kelt az utcán, ma inkább revolvert szorongat markában. Huszár Erzi, a sarboghárdi vasuti állomás vendéglős és lédje azonban nem törődött a divattal. Szerelmes szive választotta, amennyiben a neki küldözgetett pénzt másra költötte, sőt legutóbb az ő 8 koronáját arra használta, hogy Sárbogárdra utazott, s míg neki teléje sem nézett, egy más leánnyal egész nap mulatott. A megcsalt leány megleste, amikor a vitéz hadfi az állomásra érkezett, és egy üveg vitriolt öntött az arcába. A veszedelmes folyadék össze-visszaégette a csapodár legény arcát, sőt a balszeme is áldozatul esett neki. A leányt a csendőrök azonnal letartóztatták, és átadták a helybeli ügyészségnek.

— **Az ermelleki borok.** Akinek alkama volt az ermelleki borokat megbírálni, azok állítják legbiztosabban, hogy az ország területén ezek a valódi gyógyborok, mert nem savanyu, nem émelgős édes, hanem gyengén savanykás íze mellett rendkívül tüzes erős és kemény borok, ebben rejlik a valódi gyógyerejük, mert a beteget ez az egyedüli, mely felrösti és felüdíti, az egészséges embert pedig felvilányozza és megizmosítja, betegség ellen edzi és megerősíti. — Az „Ermelleki Első Szőlőoltványtelep” több mint ezer hektoliter saját termését, minden évben családi fogyasztásra 50 liter és feljebb mennyiségben, hitelesített új hordóval együtt 50 fillérrét litérenként adja el, melynek mai számunk hirdetései rovatában közölt és ábrán is bemutatott „Szőlőlugast ültessünk” című hirdetésünkre felhívjuk olvasóink becses figyelmét.

Gerenday Gyula

vászon, fehérnemű, rüfös és rövid-
áru üzlete
Székesfehérvár, Nádor-utca.

Tetemesen leszállított árak!

Ajánlja hazai gyárményű vászon, asztal-nemű, valódi rumburgi és szilozai kézi szűtt vászon és ágyhuzatokra szolgáló damaszt és kanavász árakat. Schroll Benedek pamut vászon és sifon áruraktára. Legdivatosabb férfi ingek, gallérok, kézelők és nyakkendők. Kelengyékhez szükséges és megfelelő női fehérnemű és kecs ágynemű. Mórtek utáni megrendelére bármely fehérnemű gyorsan és pontosan elkészítik. Cuccesemők részére készlemben ingesek, szűtt és kötött ujjas hosszupárna, pólya-kötő, boicó és kocsiakarók, gumi-lepedő, azalag, csokor. Szívét ágy- és asztalterítők, csipke és szövet függönyök. Torontáli, Axmiazter és tapesztri szalon és futó szünyegek. Gyapjú és teveszűr ágytakarók, levarrott Kaszmir, Kloti és selyem paplanok. Divatos ruha szövetek, Cosmanosi mosókéme és selyem-kelmék. Szalag, csipke, fáttyú divatos övek, váltófűző, esernyők. Nagy választék keztlyű és harianyából. Lúster és mosható kötények.

— A Polgári Dalkör március 15-ét folyó hó 19-én este 8 órakor ünnepi Kostylik József vendéglőjében. Az ünnepi beszédet Fekete Géza, a dalkör elnöke tartja. Az ének és ünnepi beszéd után társasvacsora lesz.

Két, külön-külön bejárato, csinosan burtozott szoba kiadó Sövegjártó magánzó házában, Cserepes-köz 2.

Az Egyházmegyei Könyvnyomdában egy jó házból való fiu tanulónak felvétetik.

Egy istálló, raktárhelyiség hozzátartozó padlással bármely órában kiadó Salétrom-utca 8-ik szám alatt.

IRODALOM.

Messiás, Bűn, Búcsu. Ezen a címen csinos könyv alakjában külön is kiadta Gerebenics Sándor, győri székesegyházi hitszónok az általa szerkesztett és kiadott érdemes predikációs folyóiratnak, a „Borromeus“-nak ez évi XIX. folyamában megjelent ádventi- s nagyböjti szentbeszéd-, valamint keresztény-tanítás sorozatát.

Tartalma következő: A Messiás (ádventi sorozat): 1. A várvárt Megváltó. 2. A kiengetelő Főpap. 3. A fölvilágosító Tanító. 4. A szabadító Király. 5. A szepőlőten Sztizanya. 6. A tökéletes ember. 7. Az árvák atyja. 8. Hol van Krisztus? 9. A betlehemi jászoly és a mi őltáraink.

A bűn (nagyböjti sorozat): 1. Mi a bűn magábanvéve? 2. Mi a bűn Istenre nézve? 3. Mi a bűn a b. szűz Máriára nézve? 4. Mi a bűn az emberre nézve? 5. Jézus bűnbocsátó hatalma. 6. Az anyaszentegyház bűnbocsátó hatalma. 7. Lelki feyvertár a bűn ellen. 8. A szeretet apostola. (Ujmise alkalmára).

A búcsu (keresztény tanítás): 1. Ideiglenes büntetés. 2. Elégtételi kölcson. 3. Elégtételi kincstár. 4. Elégtételi kincstárnok. 5. Megszabott föltételek. 6. A búcsu célja és haszna. 7. Függelek.

A díszes kiállítású könyv 8° 220 oldal. A tartalmas és formás, minden tekintetben korszerű beszédek élő bizonyosság a „Borromeus“ című predikációs folyóirat jellessége mellett. E könyvet anely megrendelhető: Gerebenics Sándor, Győr. Ára; 3 kor. 20 fillér, portómentes szétküldéssel.

Az Egyházi Közlöny (szerkeszti Gerely József) XVII. évf. 10. száma ismét nagyon becses szép tartalommal jelent meg. Jó szívvel ajánljuk a derék szakközönyt a párság támogatásába. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VIII., Eszterházy-utca 15.

Elnöki Utmutató. E cím alatt Gyürky Ödön dr. a kath. egyesületi ügy régi munkása füzetes vállalatot indított meg, melyben az egyesületi ügyre vonatkozó gyakorlati, vezértonalul szolgáló utmutatások fognak megjelenni. A vállalat első füzete most jelent meg: „Utmutató a kath. egyesületek alakítására és berendezésére“ cím alatt. A 67 oldalra terjedő füzet nélkülözhetetlen mindazoknak, kik az egyesületi élet terén működni óhajtanak. Ára 1 korona. Megrendelhető a szer-

zőnél: Bpest, IV. Molnár u. 19. I. em. 10. A második füzet, mely a kath. ifjusági egyesületek vezérkönyvét fogja magában foglalni, husvétra jelenik meg.

Anyakönyvi statisztika

1905. évi március hó 11-től 1905. március hó 18-ig.

I. Születés.

Született: 9 törvényes fiú, 11 leány; törvénytelen fiú: 0, leány: 0; halva született 0 törvényes fiú: 0 leány: 0 törvénytelen fiú, 0 leány. — Összesen: 20

II. Halálozás.

Elhalt: 10 fi, 10 nő. Ezekből 7 éven aluli: törvényes fiú: 4, leány: 3, törvénytelen fiú: 1, leány: 1; 7 éven felüli fi: 5, nő: 6. — Összesen: 20.

E szerint a születés a halálozást 0-vel sem mulja felül.

Elhaltak: Özv. Szűcs Józsefne Beke Juhanna, r. k., Maroshegy 64. sz. — Dam György ág. h. ev. kisbirt, 5 éves Öreg-u. 37. sz. — Vrana István, r. k., 3 hónapos, Palotai-u. 61. sz. — Özv. Kern Péterne Einbim Katahn, r. k., Könyök-u. 6. szám. — Toth Jozsefné Máschait Jozefa, r. k., 74 éves Vörösmarty-tér, 4. szám. — Major Anna Mária r. k., Alsókirálysor 4. sz. 9 hónapos. — Havranek Rózsa r. k. fél órási, Szechenyi-u. 40. sz. — Huttlesz Maria Ilona, r. k. 12 napos, Könyök-u. 14. sz. — Albrecht Janosné, Czina Teréz, r. k., 23 éves Szechenyi-u. 130. sz. — Vörös Mihály ev. ref. napsz. 45 éves Mlóm-u. 16. sz. — Baldauf Teréz, r. k. 5 éves, Öreg-utca 88. sz. — Sütő Jozsef Sándor, r. kath. 23 hónapos, Kert-u. 35. sz. — Heger Janos r. k., 13 éves Szárcsa-u. 94. sz. — Wölner Imre izr. 17 napos, Dinnye-u. 3. sz. — Péter Erzséket, r. k. 12 éves, Deák-Ferenc-u. 2. sz. — Horváth Janos r. k. 27 napos, Maroshegy 105. sz. Vizi István r. k. 10 hónapos, Zamoly-u. 33. — Győre Janos, r. k. napsz. 45 éves, Budai-ut. 27. sz. — Unger Imre r. k., deli v. kegydíjas 73 éves, Kert-u. 7. sz.

Kihirdetés.

Brust Géza timár-segéd, Várpalota és Singer Julia, Szekesfehervár.

164|1905. vsz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a székesfehervári kir. törvényszék mint esődbíróságnak 1116|1905. sz. végzése folytán vb Csikós Béla esődtömégéhez tartozó és 1000 korona 45 fillért kitevő kinlevő követelések birói árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a székesfehervári kir. járásbíróóság 1905 évi V. II. 116|1 sz. végzése folytán Szekesfehervárott a kir. törvényház 53 sz. a árverési szobájában leendő eszközésére 1905. évi március hó 30-ik (harmincadik) napjának délutáni 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy a esődtömég ezen követeléseknek sem kitüntetett mennyiségeért, sem valódiságáért sem pedig behajt-

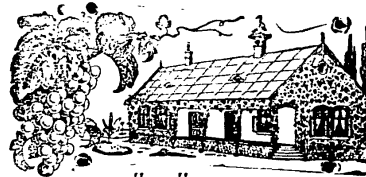
hatóságáért nem szavatol és hogy a vételár azonnal készpénzben fizetendő.

A tartozások kimutatása a hivatalos órák alatt alulírt kir. végrehajtónál és dr. Szabady József ügyvéd esődtömég gondnoknál megtekinthetők.

Kelt Szekesfehervárott, 1905. március 12.

Andaházy Antal,
kir. végrehajtó.
Lakása Ösz utca 2.

Előreszűtt szabó-
üzlet, amial is inkább,
mert szabásza a kitűnő szabásza.
ról méltán híres: Szirkovics András.
TÖGL LAJOS férfisabó
Szekesfeh. Kossuth-utca 15. (a postával szemben)
Készít mindennemű polgári öltöny-
ket, papírhájakat, katonai egyen-
ruhát és libériát a legúj-
társaság arban. 52-38/

SZÖLÖLUGAST

ültessünk minden ház mellé és kertjeinkben föld- és homoktalajon.

A szőlő hazánkban mindenütt megterem s nincsen oly ház, melynek fala mellett a legesékélyebb gondozással felnevelhető nem volna, ezenkívül más épületeknek, kerteknek, kerítéseknek stb. a legremekbbsz díszre, anélkül, hogy legkevesebb helyet is elfoglalna az egyébre felhasználható részekből. Ez a legjálaladatosabb gyümölcs, mert minden évben terem.

Erre azonban nem minden szőlőfaj alkalmas, (hár mind kuszó természetű), mert nagyobb része ha megősi, termést nem hoz, ezért sokan nem értek el eredményt eddig. Hol lúgasnak alkalmas fajokat ültettek, azok bőven ellátják házukat az egész szőlőérés idején a legkitűnőbb muskataly és más edes szőlőkkel.

A fajok ismertetésére vonatkozó színes fénynyomatu katalógus hárkinek ingyen és bérmentve küldetik meg, aki címet egy levelezőlapon tudatja. Borfajú szőlőültványok is meg nagy mennyiségben kaphatók leszállított áron. Borok családi fogyasztásra 50 l. és felebb olcsó árban és „Delaware“ sima, ültetéshez és ebből borminta.

Ermelléki első szőlőültványtelep
Nagy-Kágya, Biharmegye.

* * Benzinmotorok, Gőzeséplőkészletek * * Aratógépek és egyéb Mezőgazdasági gépek

legújabb szerkezetben és legjobb kivitelben kaphatók

A MAGYAR KIR. ÁLAMVASUTAK GÉPGYÁRÁNAK
VEZÉRÜGYNÖKSÉGÉNÉL

BUDAPEST, V., VÁCI-KÖRÜT 32.

Arjegyzéket és költségvetést kívánatra ingyen és hérmentve küldünk.

